

Školní větrník

Úvodník

Milí čtenáři,

jménem deváté třídy bychom Vás chtěli přivítat na začátku našeho druhého čísla školního Větrníku. Je to jako včera, co jsme psali naše první číslo, ale čas plyne jako voda a píšeme další. Během uplynulého půl roku se toho hodně událo, ať už různé přednášky, aktivity nebo také charitativní sbírky a pro nás asi nejdůležitější přijímací řízení. O všech těchto akcích a aktivitách se zde dočtete. Doufáme, že se Vám bude toto vydání líbit a přejeme Vám příjemné čtení.

9.třída

Co nás čeká a nemine

Závěrečné divadlo 9. třídy

Ve čtvrtek 27. 6. od 19:00 Vás 9. třída zve na své závěrečné divadlo „Sraz veteránů“ do Divadla Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou.

Zábava

Přednáška o gorilách a Keně

Dne 25. 4. jsme měli přednášku o gorilách a Keně. Přednášku nám vyprávěla paní, která jezdí po celém světě se svými přáteli a objevuje krásu přírody. Její další zastávkou byla Chile, které se nachází v Jižní Americe a o této zemi přijela k nám do školy, aby nám o ní něco pověděla. Celá přednáška nebyla jenom o gorilách, jak už z názvu vyplývá, ale i o jiných zvířatech, co tam potkala, jako například slony, žirafy, hady, opice, tygry a mnoho dalších zvířat. Paní nám povídala o tom, jak se proti nim rozeběhnul velký slon nebo jak v tropických lesích hledali jedovaté hlady a jako poslední nám řekla o gorilách, jak se za nimi vydali do lesa a několik hodina je hledali. Když je konečně našli, zjistili, že jsou schované na korunách stromu a celou cestu absolvovali zbytečně. Na konci přednášky nás paní zapojila a pokládala nám různé otázky, o kterých hovořila. Každý kdo něco uhodl, dostal od paní malou drobnůstku. Žáci z prvního stupně kreslili zvířecí obrázky, které můžete vidět níže.

Perličky z lavic

6. třída

Kdo je na velkém státním znaku?- sup

Název české hymny? -Gde domov můj

7. třída

Kde v Praze nejčastěji káže Jan Hus? – na orloji, v Berlínské kapli

Co je to cech – vězení pro zločince

- zemědělské rydlo se železnými radlicemi
- tyč na mlácení obilí
- vytržení celé rostliny i s kořínky
- zkratka pro Čechy

Jaké typy škol vznikají ve vrcholném středověku? – zdravotní, politické, základní

Dva druhy měst, která vznikají ve středověku?- chudá a bohatá, Anglie a Francie, Praha a Olomouc

Jaký sloh předchází gotice? – je to sloh český, ani v tom rozdíl skoro není, ten gotický se používal v dávné době. Jeho znaky jsou čeština, matika, angličtina, mluví se v tom novém slohu hodně česky

Stalo se...

Přednáška o Islandu

Dne 20. prosince nás navštívila opět paní Bičíková s přednáškou o Islandu, který sama se svým partnerem procestovala. Spolu s ní jsme se díky přednášce podívali, jak na kulturu měst, tak i do divočiny. Mohl jsem vidět duhové hory i gejzíry.

Díky jejím přednáškám, se kterými k nám jezdí už pár let, máme větší chuť procestovat svět a místa, do kterých bychom se ani podívat nechtěli.

Děkujeme, paní Bičíková, že byla ochotná nám i dětem z nižších ročníků odpovédět na pár otázek. Jak dlouho už cestuje a s kým jezdíte?

Cestuji celý život a poslední roky jezdím jenom s manželem.

Kolik jste tam zhruba utratila?

Šest tisíc za autobus, dvě stě korun za noc. V dnešní době zhruba 20 000 Kč.

Čím se na Islandu platí?

Platí se převážně platební kartou.

Jakým jazykem se dorozumíváte?

Převážně angličtinou.

Chtěla jste se tam někdy vrátit?

Určitě. Hlavně do divočiny Islandu.

Kde se vám nejvíce líbilo?

V duhových horách.

Jak dlouho jste cestovala?

Cestovala jsem 18 dní.

Kde jste byla naposledy?

V říjnu jsem byla v Maroku.

Přijímací zkoušky 2019

Dne 12. a 15. dubna se většina z devátáků nejen u nás ve Vysokém nad Jizerou, ale po celé republice obávalo těchto dnů. A to zejména z důvodů přijímacích zkoušek, které čekaly všechny žáky, kteří se hlásili na střední školu s maturitním oborem. Dost děsivý a stresující je i fakt, že na těchto zkouškách závisí z části naše budoucnost. I přes všechen strach i stres jsme to zvládli.

A kam bude pokračovat naše budoucnost??

A. M. B.	Střední škola Lomnice nad Popelkou - kuchař, číšník
M. Č.	Střední průmyslová škola stavební Liberec - architekt
A. D.	Gymnázium a Střední odborná škola pedagogická Nová Paka - předškolní a mimoškolní pedagogika
K. D.	Střední škola Kateřinky Liberec - záchranářství a bezpečnost obyvatel
L. H.	Střední integrovaná škola Vysoké nad Jizerou - autotronik
A. H.	Střední škola informatiky a služeb Dvůr Králové nad Labem - cestovní ruch
M. Ch.	Střední integrovaná škola Semily - tesař
T. K.	Střední integrovaná škola Semily - požární ochrana

I. L.	Vyšší odborná škola zdravotnická a střední škola zdravotnická Trutnov - praktická sestra
L. M.	Střední zdravotnická škola Turnov - praktická sestra
M. M.	Střední integrovaná škola Semily - elektrikář
P. P.	Gymnázium Ivana Olbrachta Semily
G. P.	Střední zdravotnická škola Turnov - praktická sestra
N. P.	Střední škola gastronomie a služeb Nová Paka - cukrář
D. P.	Střední zdravotnická škola Turnov - masér
D. S.	Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická a Vyšší odborná škola Liberec - elektrotechnika
D. Š.	Střední integrovaná škola Semily - tesař
T. Š.	Střední zdravotnická škola Jilemnice - praktická sestra
P. Š.	Česká lesnická akademie Trutnov - mechanizace a služby
V.Š	Vyšší odborná škola mezinárodního obchodu a Obchodní akademie Jablonec nad Nisou

Historiáda 2019

V letošním roce do naší školy přišla pozvánka k účasti na jubilejním 25. ročníku Historiády v Lomnici nad Popelkou. Jde o dějepisnou soutěž, která trvá dva dny a je doprovázena mnoha dalšími akcemi pro děti i kantory. Nejde v ní jen o znalosti, ale také o logiku, pohotovost a schopnost uvažovat a vyvozovat závěry. Jelikož byli někteří žáci velmi úspěšní na dějepisné olympiádě v Semilech, neváhali jsme tuto dějepisnou soutěž také vyzkoušet.

Soutěže se zúčastnilo celkem 100 žáků z 25 týmů základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií z celé republiky. Naši školu zastupoval tým složený z Anny Václavíkové (6. ročník), Kamila Nosála (7. ročník), Filipa Holiny (8. ročník) a Aleny Dolenské (9. ročník).

Jak jsem již zmínila výše, hostitelskou a zároveň pořadatelskou školou se stala Základní škola TGM v Lomnici nad Popelkou, která se postarala o ubytování a stravu. Program Historiády byl skutečně velmi pestrý. V prvním dnu se při slavnostním zahájení každá škola představila čtyřverším a hned poté se jednotlivé týmy pustily do řešení úkolů, které probíhaly na půdě školy. Odpoledne byly

soutěžní týmy přepraveny na hrad Pecka, kde vyslechly výklad kastelána o historii a panovnicích hradu. Následně na ně čekala prohlídka expozice spiritismu v muzeu v Nové Pace. Po návratu z výletu děti musely opět prokázat své vědomosti v několika soutěžních disciplínách. Přišel čas večere, po které jsme měli možnost spatřit kapli sv. Jana Křtitele, poslechnout si zvuky nových i původních zvonů místní zvonice a zhlédnout v nově zrekonstruovaném kině životní příběh hrdinného válečného pilota Františka Truhláře. Soutěžní klání pokračovalo až do nočních hodin, po kterém děti vyčerpané únavou ulehly do svých spacáků. Následujícího dne týmy opět vyběhly do lomnických ulic, kde na ně čekalo plnění dalších disciplín. Nakonec pracovaly na cyklických a ročníkových úkolech. V závěru proběhlo slavnostní ukončení a oznámení výsledků soutěže.

Tým naší školy se umístil na krásném 5. místě ze 14 základních škol a rozhodně si zasluhuje velkou pochvalu i proto, že na podobně velké dějepisné soutěži jsme byli poprvé. Myslím, že žáci naší školy prokázali nejen vědomosti, ale i týmového ducha a schopnost spolupráce a jsme na ně moc pyšní.

Michaela Kořínková

Návštěva z Istanbulu

V loňském školním roce dostala naše škola příležitost být součástí mezinárodního projektu Erasmus. Cílem tohoto projektu bylo sdílení zkušeností pedagogů a žáků formou vzájemných návštěv. Zadavatelem projektu byla soukromá základní škola Ütopya Okulları z Istanbulu a dalšími partnery pak bylo Španělsko, Portugalsko a Grónsko.

Tento projekt bohužel nebyl evropskou unií schválen, ovšem učitelé z Istanbulu nás požádali, zda by mohli naši školu i přesto navštívit. Souhlasili jsme a v pondělí 6. května jsme u nás přivítali paní ředitelku a zároveň zakladatelku výše zmíněné turecké školy spolu s dvěma dalšími učitelkami a devíti žáky.

Učitelé a žáci měli zájem účastnit se výuky a zároveň získat poznatky o metodách a formách práce, které se používají na naší škole. Turecké děti jsme vzali do hodin angličtiny, tělocviku, matematiky a také pracovních činností. Děti z naší školy byly nadšené jejich přítomností, vzájemně se spolu snažily komunikovat a všichni se naprosto báječně zapojovaly do společných aktivit.

Na úterní odpoledne jsme pro naše návštěvníky připravili výlet do Muzea Járy Cimrmana v Příchovicích a středeční sváteční den jsme strávili v liberecké IQLANDII. Obou výletů se účastnili i někteří naši žáci. Opět došlo na vzájemnou komunikaci, z čehož jsme měli velkou radost. Naši žáci se přesvědčili o tom, že i přesto, že turecké děti se učí angličtinu od dvou let s časovou dotací 25 až 30 hodin týdně, jsou schopní bez problémů konverzovat o běžných tématech.

Ve čtvrtek se skupina vracela zpět do Turecka, a to s obrovským nadšením. Byli ohromeni vlídným přijetím všech zúčastněných a několikrát nás ujistili, že se tu cítili jako doma, z čehož jsme pochopitelně měli velkou radost i my.

Doufáme, že tentokrát budeme úspěšní, a naši žáci tak třeba dostanou příležitost podívat se do škol v cizích zemích. Ale i v případě, že by byl projekt opět zamítnut, jsme rozhodnuti s tureckou školou i nadále spolupracovat.

Lucie Burgermeisterová

Návštěva IQ Landie

Dne 7.4 jsme vyrazili s paní učitelkou Haškovou do Liberce do IQ Landie. Ráno v 6:00 jsme vyjžděli autobusem z Vysokého nad Jizerou do Semil na vlakové nádraží. Tam na nás čekala paní učitelka Hašková. Poté jsme jeli vlakem směr Liberec. Když jsme přijeli do Liberce, tak jsme šli směr obchodní centrum Fórum, kde jsme si koupili svačinu. Pak už jsme šli směrem do IQ Landie. Tam jsme měli nějaký čas volno, kde jsme si mohli prohlédnout např. Planetárium, Vodní svět nebo Lidské tělo. Po volném čase jsme se sešli před místností laboratoří. Vešli jsme tam, kde nás přivítali tři chemici. Vysvětlili nám, co máme dělat na jednotlivých stanovištích např. vyrobit si hasicí přístroj, zaznamenat otisky prstů, zkoušeli jsme, jak na sebe reagují chemické látky. To vše jsme si mohli vyzkoušet. Po ukončení programu jsme měli ještě cca hodinu času si projít to, co jsme nestihli. A po všem co jsme v IQ Landii zažili, jeli jsme zpět domů vlakem a ze Semil autobusem. Celkový výlet byl super a paní učitelce Haškové děkujeme.

Patříme k sobě

Letos stejně jako téměř každý rok se naše škola zúčastnila představení, z festivalu Patříme k sobě, jehož účinkující jsou hendikepovaní. Avšak to (jak nám dokazují každý rok) pro ně není překážkou k nacvičení nádherného vystoupení. Vystoupení se zúčastnila 9. a 5. třída v Jablonci nad Jizerou. Mohli jsme vidět spoustu krásných tanců a divadélek, za které moc děkujeme.

Soutěž mladých zdravotníků

Dne 14.5 se v Jablonci nad Jizerou konala zdravotnická soutěž, které jsme se stejně jako loňský rok, zúčastnili i my. A to tedy ve složení dvou pětičlenných družstev. První složeno z žáků deváté třídy a druhé čistě dívčí z žákyň osmé třídy. Celkově se v naší kategorii účastnilo deset týmů.

Neboť se většina z nás této soutěže účastnila už minulý rok, tak jsme tušili, co nás čeká. Průběh byl takový, že jednotlivé týmy chodily po připravených stanovištích, na kterých jsme museli k příkladu odpovídat na otázky z oblasti dopravní výchovy či samozřejmě samotné zdravotvědy. Poté následovalo poznávání léčivých rostlin, obvazové techniky, ale především ukázka různých zranění, které jsme měli vyhodnotit a následně je ošetřit.

I přesto, že se naše družstva umístila na devátém a desátém místě, tak akce byla povedená a dalo nám to dle mého zkušenosti do budoucích let, pevně věříme, že příští roky však budete úspěšnější.

Sbírka proti rakovině

Dne 15.5. probíhal den proti rakovině a naše škola se jako každý rok zapojila. Při této sbírce se prodávají kytíčky. Tento rok jsme vybírali proti rakovině plic. Vyslali jsme 2 žáky z 9. třídy v podání Lucie Malečkové a Václava Šlaufa do ulic prodávat kytíčky, které symbolizují tento den proti rakovině. Celou akci považujeme za povedenou. I díky vybrané částce 4348 Kč.

Letošní zájezd do Anglie

Po dvou letech byla naší škole nabídnuta nabídka na zájezd do Anglie, tak několik našich žáků z druhého stupně neváhalo a na zájezd se přihlásilo, tím pádem měli program na 15. až 21. května zajištěný. Odjížděli jsme ve středu okolo 19. hodiny, takže nás vyučování v ten den neminulo. Po vyjetí autobusu z Vysokého jsme měli namířeno do Harrachova, kde jsme nabírali další žáky, poté jsme měli poslední zastávku v České republice v Liberci, kde jsme nabrali pány řidiče, kteří nás dopravili do Anglie i zpátky. Přes noc jsme přejeli Německo, osobně musím říct, že jsem už zažila lepší spaní než spaní v autobusu, ale všichni jsme to vydrželi. Druhý den jsme se zastavili v Belgii v Atomiu a v nedalekém parku s názvem Minieuropa, kde byla mimo jiné také zmenšenina pražské Pražské brány a k poslechu tam byla i česká hymna. Po prohlídce Atomia a Minieupy jsme se autobusem přemístili do Francie do hotelu F1, po příjezdu a krátkém ubytování jsme se vydali k Severnímu moři. 200 liber není v přepočtu na naše koruny málo a o ty bychom přišli, kdybychom v tom hotelu nemlčeli jako myši, ale byli jsme tiší, takže nám 200 liber na vstupy ráno vrátili a my jsme se rozjeli směrem k Eurotunnelu, abychom se přepravili přes kanál La Manche. Ovšem ani to neproběhlo úplně bez problémů, nerozjela se nám lokomotiva, takže jsme museli přejet do jiného vlaku, se kterým jsme se nakonec na největší ostrov Velké Británie dostali. Prvních několik hodin

v Anglii jsme projížděli podél jižního pobřeží, kde jsme se zastavili v Brightonu, které je jedním z přímořských lázeňských měst zde. Krátkým přejezdem jsme se dostali do Eastbourne a na křídový útes vysoký 163 metrů, který je oblíbeným místem pro sebevrahy. Po procházce po křídových útesech jsme se přesunuli k buckinghamskému paláci, kde jsme mimo policie na koních viděli také krásný park s nejrůznějšími druhy ptáků a s ochočenými veverkami. Po projití parkem jsme se opět autobusem přemístili k London Eye a k Bin Benu, který jsme bohužel neviděli, protože prochází rekonstrukcí. Asi třicetiminutová projížďka na London Eye byla úžasná, výhled na Big Ben, Houses of Parliament a na řeku Temži byl nezapomenutelný. Po této projížďce jsme se šli kouknout Sea Life London Aquarium, kde jsme viděli mnoho druhů ryb, želvy, medúzy a také několik tučňáků. Trafalgarské náměstí stálo taky za to, a to ne jenom nám, ale taky spoustě ostatních lidí, kterých tam nebylo málo. Po krátkém přejezdu jsme přijeli do leteckého a vědeckého muzea. Poslední den jsme byli na Tower Bridge, koukli jsme se na Tower of London a HMS Belfast – křižník, který bojoval ve 2. světové válce, dnes vojenským muzeem. Tuto prohlídku jsme si představovali jinak asi všichni, ale po jejím ne moc dobrém vydaření jsme se vydali většinou do KFC, které nám to vynahradilo. Teď už nám zbývala jenom cesta domů, která byla asi nejvíce unavující. Po přejetí English Chanell (La Manche) jsme v noci přejeli Francii a část Německa. Ráno po probuzení jsme byli necelých 200 km od Drážďan, takže to byla už jenom malá část naší celkové cesty. Během dopoledne jsme se vrátili do České republiky, opět jsme jeli přes Liberec, kde tentokrát páni řidiči vystoupili a vystřídali se po velmi náročné cestě. V odpoledních hodinách jsme dojeli do Vysokého, kde už na nás čekali rodiče a příbuzní, aby si nás odvezli domů. V Anglii jsme byli ubytovaní v jednotlivých anglických rodinách, ve kterých jsme dostávali snídani, večere a oběd ve formě packed lunch (toast, pití, sladkost – v každé rodině individuální). Také jsme zde jeli autobusem, londýnským metrem a vlakem.

Velké poděkování nepatří pouze paní Erice, která celý program zajistila, ale také hlavně paní učitelce Lucii Burgemeisterové a Veronice Farské, které nás měli celý zájezd na starost, a které si vzaly na sebe velikou zodpovědnost. Tímhle bych jim chtěla poděkovat za všechny zúčastněné žáky z Vysokého.

Za mě osobně to byl vydařený zájezd, na kterém jsme toho hodně poznali a hodně toho procestovali, poznali nové lidi a zažili, jak se žije v jiné zemi, jiných zemích a v cizích rodinách.

Chovatelský den Roprachtice

Ve středu dne 29. 5. 2019 se od rána pořádala akce chovatelský den, na kterou se vydal druhý stupeň do Roprachtic. Součástí chovatelského dne byla výstava traktorů a zemědělských strojů, dále stánky, kde jste si mohli pořídit různé uzeniny, steaky, hamburgery. Následně jsme zde mohli vidět soutěž o nejdokonalejší krávu. Roprachtická poupata si připravila taneční vystoupení, součástí této skupiny byla i Alena Dolenská z devátého ročníku. Na této akci bylo i spousta aktivit pro děti jako například zatloukání hřebíku nebo dojení umělé krávy.

Pasování čtenářů z první třídy v místní knihovně

Druhé úterní dopoledne v měsíci červnu se prvňáci, vypravili do nedaleké knihovny v očekávání slavnostního ceremoniálu. I letos se totiž ze čtrnácti žáčků stali samostatní čtenáři. Jejich úsilí si jistě zaslouží obdiv. Prvňáci netrpělivě očekávali příchod krále, jenž se představil, jako jeho veličenstvo Čestmír Čiperněčtl IV.(pan Jan Vaverka st.). Zmíněný král se dočetl v Královských listech o těchto čerstvých čtenářích, kteří pěkně zvládli učivo čtení ve slabikáři, a vysocká knihovna tudíž může očekávat jejich velký zájem o výpůjčku knih.

Každý žák byl králi představen a měl za úkol přečíst vylosovaný úkol a splnit ho. Byl králem pasován na čtenáře a získal klíč od všech knížek, krásně ilustrovanou knížku básniček a nějakou tu laskominu.

Přehlídku šikovných prvočtenářů uzavíral již zkušený čtenář Max Bartoň, který (byť prvňák) přečetl králi plynule celou pohádku. Děkujeme paní knihovnici Evě Markové, že zajistila přihlášku do projektu Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka a děti si tak mohli odnést krásnou knížku.

S panem králem jsme se rozloučili zpěvem písničky a vypravili se vstříc nekonečnému vesmíru, jenž se skrývá v každé krásné knize.

Čtení třikrát zdar!

Lenka Farská (s poděkováním a přáním pevného zdraví skvělému panu J. Vaverkovi st.)

Tonda obal

Školní akce, které se zúčastnila 8.třída (1.-8.třída). My pátáci jsme se dozvěděli, jak nakládat s odpadem a další užitečné informace. Například, že v ČR máme 3 spalovny a několik skládek.

Měli jsme možnost třídit odpad,, na nečisto“ a to nás hodně bavilo.

Také nám pan lektor ukázal video-Jak se upravuje skládka, recykluje plast a sklo.

Za odměnu jsme si každý mohl nakonec vybrat pěknou záložku.

Napsali žáci 5. třídy: Lucie Burgermeisterová, Vít Duštír, Tereza Nováková, Šimon Maleček

Výtvarné kousky z lavic

Ukázka literární tvorby na naší ZŠ

Literární díla do soutěže Recyklohraní

SUPER BABČA

Myčka, pračka, lednička?
To vše má naše babička.
Když uklízí myčku,
hledá svoji kočku
a zapíná pračku.

Když jí kočka utekla,
tak se babča zalekla.
Dědek přišel z roboty,
nateklo mu do boty.

Babča zapla sušičku,
hodila tam botičku.
Otevřela ledničku
a vzala z ní krabičku.

Otevřela krabičku,
vytáhla z ní mrkvičku
Babča volá na dědka:
„Mrkvový koláč jsem ti upekla,
ale trochu jsem ho připekla.“

Dědek si vzal talířek,
a hned po prvním soustu řek:
„Babčo, jsi nejlepší z kuchařek!“
A když tohle všechno řek,
dal do myčky talířek.

Myčka nějak rachotí,
a dědek s velkou nechutí
kouká na tu starou myčku
a pak zvolá na babičku:
„Chtělo by to novou myčku.“

Za to může myčka, pračka, lednička,
praví naše babička.

(Tereza Šilhánová – 9. ročník)

Život spotřebiče

Každý máme doma pračku,
někdo možná i sušičku,
a kdo nemá sušičku,
ten by měl mít žehličku.

Chudák pračka stále mokrá,
hlava se jí z toho motá,
a sušička to samé,
ale vodu vysaje.

Co jim dáme špinané,
to nám vrátí voňavé.
Žehlička je velmi horká,
puchýř nám na ruce kouká.

Sobota je správný den,
na žehlení prají jen,
dávej pozor na hodiny,
den letí jak narozeniny.

Když se něco rozbije,
nebo něco rozlije,
musíme to uklidit,
jinak se budou rodiče zlobit.

Co nedokáže maminka,
poprosíme tatínka.
Tatínek si neví rady,
opravář má své způsoby.

Když neví ani opravář,
na recyklaci je správný čas.

(I. Lupková 9. ročník)

Abeceda od Nezvala

D – vypadá jak břicho medvídko,
byla by to hezká povídka.
Nic jiného mě nenapadá,
jen nožička z D vypadává.

(Anna-Marie Budná 9.tř.)

G – jako půlka našeho světa,
globus, co je stále v chodu.
A k tomu linka jako ta na níž je nota.
Čí jako lavička. Když čekám na velkou vodu.

(Gabriela Plíhalová 9.tř.)

S – Zmateně běhá sem a tam,
pán, který je superman.
Barevnou stopu za sebou nechává,
fotí ho z letadla paní Chechtavá.

(Alena Dolenská 9.tř.)

Zážitky spotřebičů

Koupili jsme novou pračku,
utopili jsme v ní mačku.
Mačka je po slovensky kočka,
vytekla jí obě očka.
To byl nejhorší zážitek pro pračku.

Naše nová trouba,
měla být pro kuchyni největší chloubu.
Hned první buchta nám podpálila dům,
Pocit, jako byste do rány přisypali sůl.
To byl nejhorší zážitek pro troubu.

Koupili jsme žehličku,
děvčátko si o ní popálilo ručičku.
Dovezli jí do nemocnice,
žehlit děvčátko nechce, už nikdy více.
To byl nejhorší zážitek pro žehličku. (i děvčátko)

Co mají tyto spotřebiče společné?
Všechny jsou člověku prospěšné.
Většina zranění není jejich chyba,
je to naše vlastní vina.

Avšak když spotřebič doslouží,
recyklace ráda poslouží.
Tak recykluj a hlavu vzhůru,
ať nemusíš zažít noční můru.

(Kristýna Dolenská, 9. ročník)

Příběhy od pana Fügnera

POSVÁTNÁ KRYCHLE

Milan Fügner

Když jsem chodil do deváté třídy, našel jsem v knihovně po dědečkovi knihu napsanou věhlasným hvězdářem panem Flamarionem. Nepamatuji se na nic bližšího, ale mám pocit, že pozorováním nádherné hvězdné oblohy, pan Flamarion dospěl k zajímavým názorům. Kousek jsme četli s kamarádem Petrem, který byl třídním smíškem. Petr ihned zosnoval jakési posvátné obřady, které u mne vzbudily škytavku ze smíchu.

Neměli jsme ale nic, co by bylo možno uctívat, až naše oči padly na papírovou krabičku. Myslím, že v ručních pracích nás paní učitelka Vlčková naučila skládat z papíru nádherné krabičky (umím dodnes). Splením dvou krabiček vznikla jakási papírová krychle a jejím natřením tuší načerno, vznikla POSVÁTNÁ KRYCHLE.

Petr a já

Petr ihned vymyslel uctívání, které u mne vzbuzovalo salvy smíchu. Jak se to celé dostalo až do třídy, se již nepamatuji. Jisté je, že Petrovo uctívání a posvátné obřady vzbuzovaly v celé třídě salvy smíchu a usnesli jsme se-celá třída kupodivu i s děvčaty-že POSVÁTNÁ KRYCHLE bude viset nad tabulí a před každou hodinou bude uctívána. Obřady byly vedeny Petrem s velkou vážností, ale posléze doprovázeny salvami smíchu.

Netrvalo dlouho a prozradila se celá akce učitelskému sboru. Byl to značný průsvih zvláště v době socialismu, kdy by to MOHLO být hodnoceno značně záporně, jako přímo něco zpátečnického!!

Vyšetřování nás ale utvrdilo v dalším uctívání, protože jsme měli bezmeznou psinu z toho, že bláboly berou vyučující vážně, zatím co my měli ze všeho strašnou srandu! Vrchol tomu nasadila událost v posluchárně fyziky, kdy nás navštívila paní ředitelka Veselá, aby nám přednesla kázání o nevědeckém přístupu k nějaké posvátné krychli!

Neuvěřitelnou náhodou otevřením dveří paní ředitelkou do posluchárny, vznikl průvan, s rachotem se otevřelo veliké okno a shodilo dva veliké květináče s květinami na zem. Květináče se rozbily a celá třída sborově pronesla TO JE POMSTA POSVÁTNÉ KRYCHLE!! Všem nám bylo jasné, že to byl průvan, ale působilo nám potěšení, předstírat pomstu posvátné krychle PŘÍMO PŘED PANÍ ŘEDITELKOU. Museli jsme vyslechnout kázání o vědeckém přístupu, že to nebyla pomsta POSVÁTNÉ KRYCHLE, ale průvan-což nám bylo jasné, ale ta sranda, že učitelé nás brali vážně!!

Nakonec se provalilo, kdo tu knihu přinesl A JAK JE MOŽNÉ, ŽE TY, SYN PANÍ DOKTORKY, MŮŽEŠ VĚŘIT TAKOVÝM POVĚŘÁM!!! Pravděpodobně to paní ředitelka telefonovala mé mamince a nepřejte si číst, jaký byl doma cirkus. Musil jsem vyslechnout hrozné věci ale nemohl jsem maminku zastavit ve výčtu možných politických katastrof z černé papírové krychle!!

Když konečně maminka trochu vystydla, všechno jsem jí vysvětlil, jaká to je sranda, když si učitelé myslí, že krychli bereme vážně!!! Po delším vysvětlování maminka asi došla k názoru, že na tom OPRAVDU JE něco k smíchu, ale v těch letech a té politické situaci to asi tak úplně k smíchu nebylo.

Domýšlím se, že asi maminka zavolala paní učitelce Vlčkové, která byla vždy přístupná k rozumnému vysvětlení. Chudák babička dostala také svůj díl, že takové knihy mi nemá půjčovat, KDYŽ VÍ, JAKÝ JSEM PUBERTÁK!!

Druhý den se začal hodinou matematiky, samozřejmě s POSVÁTNOU KRYCHLÍ NAD TABULÍ. Vešla paní učitelka Vlčková, zpozorovala POSVÁTNOU KRYCHLI, zastavila se pod ní a obřadně se jí uklonila! Okamžitě vypukl huronský řev celé třídy a POSVÁTNÁ

KRYCHLE SKONČILA V KOŠI. No to přeci nemá cenu v akci pokračovat, když paní učitelka Vlčková přistoupila na hru!!

Koupání

Milan Fügner

Končil jsem devítku, bylo nádherné počasí a tak jsme se rozhodli, téměř všichni kluci, že se půjdeme koupat do Žlutých lázní. Žluté lázně byly a dosud snad jsou na Vltavě, přibližně naproti Barrandovským terasám

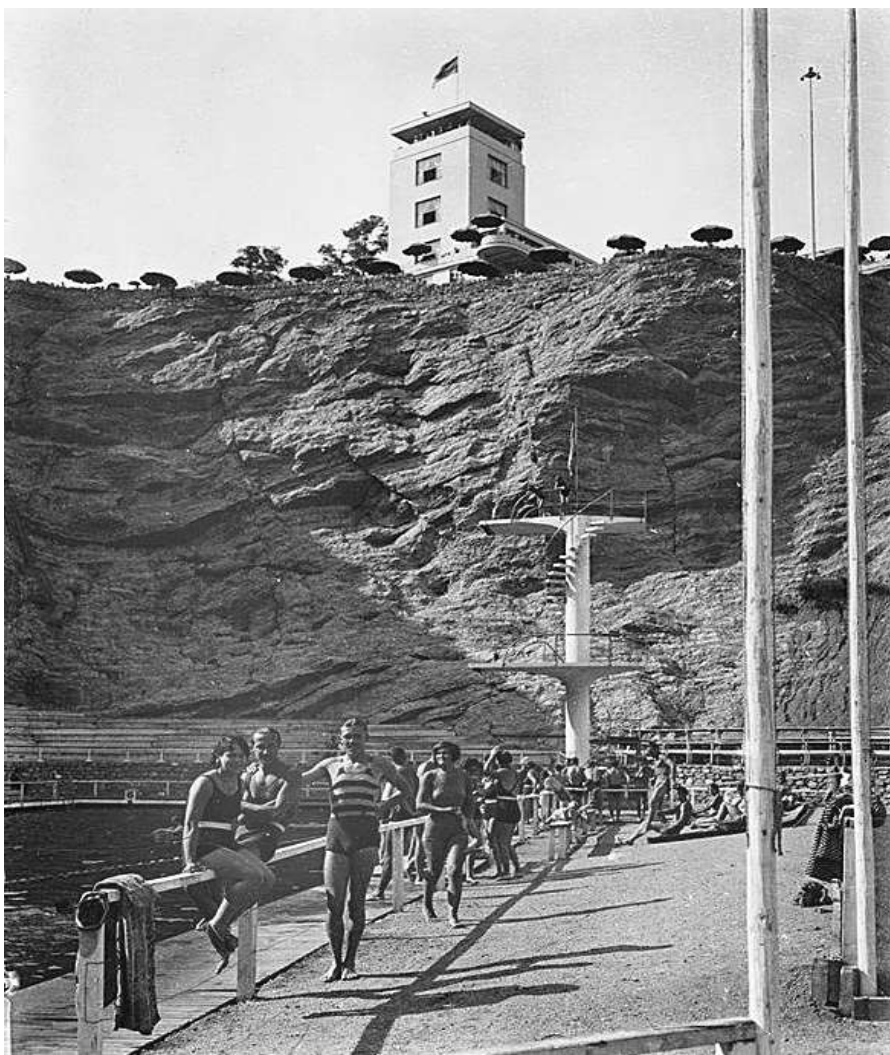
Obr.1. Barrandovské terasy, ještě v našich klukovských letech.

Protože jsme byli už dost velcí, jak jsme si mysleli, dohodli jsme se, že košili a tenisky nacpeme do tašek a pojedeme bosí a jen v trenýrkách... Tašky jsme si nechali u pana školníka-byl to velice hodný pán a hlavně bydlel ve škole, takže nemohly být potíže s vyzvednutím tašek. A vyrazili jsme..

Asi patnáct bosých kluků, pouze v trenýrkách, obsadilo půl vlečňáku tramvaje, která měla konečnou na Lobkovicově náměstí. Lístek stál 60haléřů-kde jsme měli ty peníze na zpáteční cestu

při koupání nepamatuji, ale asi v kapsičce u trenýrek. Horda bosých, čtrnáctiletých kluků v trenýrkách (byli jsme dost otužilí a chodit bosí nám tehdy nečinilo potíže ani v Praze) jela přes celou Prahu nejméně hodinu s jedním přestupem až před Žluté lázně.

Ze Žlutých lázní nás vyhodili, bylo víc než plno! Šli jsme tedy proti proudu Vltavy-tenkrát to byl konec Prahy- až jsme našli místo, kde se dalo sejít k Vltavě. Bylo to přístavní molo pro výletní parníčky-tedy přesněji pár dřevěných kůlů zaražených do dna Vltavy a na nich prkna. Jak jsme byli v těch trenýrkách, vrhli jsme se do Vltavy. Přeplavali jsme s Jardou Vltavu a šli navštívit nádherné koupaliště pod Barrandovskými terasami. Ted' je tam zbořeniště a smetiště. Došli jsme k závěru, že sem musíme ještě jednou zajet a navštívit to koupaliště. Ale to je jiná povídka. Tehdy ještě pod Barrandovskými skalami nebyla dálnice a uzounká asfaltka, plná děr, se snadno dala přeběhnout bosýma nohama. **NA CELÝ TEN VÝLET PAMATUJI JAKO NA NESDĚLITELNOU NÁDHERU, POPRVÉ ZCELA BEZ DOZORU RODIČŮ I UČITELŮ!!**

Obr.2. Koupaliště pod Barrandovskými terasami-ještě v našich klukovských letech.

Na barrandovském břehu Vltavy rostly, mezi kameny navigace, velice zvláštní rostliny s nádhernými velkými žlutými květy. Nasbírali jsme jich náruč, zastrkali s Jardou za trenýrky- at' má paní učitelka Lišková radost. Přeplavali jsme opět Vltavu a koupali se ještě dost dlouho, ale přeci jen jsme se vydali na cestu zpět. Do tramvaje jsme nastoupili úplně mokří, s přilepenými trenýrkami, teklo z nás jak z vodníků. Asi za hodinku jsme dorazili (v šest) před školu. Tam sročení rodičů, kteří už málem volali policii-měli jsme dorazit domů v jednu hodinu! Pan školník jen věděl, že jsme si k němu dali tašky, ale kam jsme šli jsme mu neřekli. Nezapomeňte že mobily neexistovaly ani v pohádkách (nemluvě o tom, kam bychom je dali v trenýrkách) a pevný telefon měl tak nanejvýš jeden účastník v domě.

Nebudu líčit, co jsme museli vyslechnout a tak naše představa o tom, že jsme už velcí, se poněkud pokazila.

Druhý den paní učitelka Lišková, vyučující botaniku, lomila rukama, když jsme jí s Jardou přinesli ty zvláštní rostliny. Běžela **S NÁMI A KVĚTINAMI** do ředitelny a ukazovala paní ředitelce Veselé zvláštní květiny asi s těmito slovy „ Stále je prosím, aby nosili květiny k určování a nikdo nepřinese nic a dnes přinesou **PRUDCE JEDOVATÝ DURMAN** v **HOLÝCH** rukách a na **HOLÉM** těle, **NAVÍC ZASTRKANÝ ZA TRENÝRKY** jako divoši!!!“ Musili jsme vyslechnout důrazné kázání a okamžitě se důkladně umýt, což jsme rádi udělali, protože jsme tím zabili nenáviděnou hodinu matematiky. Žádné zdravotní následky z blízkého setkání s prudce jedovatým durmanem nebyly.

AIDS

V den 28.3. se k nám do školy přišel přednášet pán Martin Hornych, který trpí virem HIV. Přišel k nám z Domu Světla, je to vlajkový projekt České společnosti AIDS, kde lidé trpící virem HIV mohou najít dočasnou oporu při osobní či sociální krizi nebo se zde nachá místo, kde se můžeme bezplatně a anonymně nechat otestovat. Tento Dům Světla se nachází v Karlíně. Přednášel nám právě o tomto viru a následné nemoci AIDS neboli syndromu získaného selhání imunity. Získali jsme pár novinek o této nemoci i o viru, či o životě s HIV, třeba jsme zjistili, že v ČR je přes 3000 nakažených. Ukázal nám i fotky, kde byly jak symptomy této nemoci či jak tato nemoc působí na člověka. Přinesl nám ukázat i prezervativy, díky kterým se můžeme předtímto virem chránit. Ke konci si nám pustil videa s lidmi, kteří mají buď HIV nebo AIDS.

Panu Hornychu jsme položili pár otázek.

Určitě jste slyšel o novince, že už se dva lidé vyléčili díky operaci kostní dřeně. Za jak dlouho si myslíte že se to dostane i do Česka?

An, už jsem to slyšel, ale myslím si že zatímto je zbytečně drahé a experimentální. Myslím si, že zatím je lepší brát léky, které jsou každý den vyvíjené a navíc už teď dokážeme člověka s HIV udělat bezinfekčního. A navíc je těžké najít dárce. Takže je to ještě daleko.

Zkoušel jste nějakou experimentální léčbu?

Ani ne, jako vím, že moje krev se používá jako testovací králík, ale zatím jsme v době, kdy všichni jsme testovací králíci.

Myslíte že jako Česká republika má dobré zdravotnictví?

Popravdě?? Ne, oproti jiným zemím jsme pozadu.

Co si myslíte že budete dělat, když jste bezinfekční?

Že zemřu, bratr zemřel.

Co přináší toto těžké břemeno?

Poznáte nové lidi. Teprve teď zjistíte ten negativní přístup lidí na to co jim řeknete. A zároveň je to strašák, jak pro vás či pro lidi kolem.

Divadélko pro školy

Dne 14. května nás navštívilo divadélko pro školy s tématem romantismu, ukázali nám některé zahraniční spisovatele, kteří psali romantismus. Jejich herecký výkon byl velmi uspokojivý. Zeptali jsme se na pár otázek.

Kde berete kostýmy?

Kostýmy si děláme sami nebo si je kupujeme z internetu.

Přijedete i příště?

Ano. Určitě

Jak dlouho už děláte divadélko pro školy?

Divadélko pro školy děláme už dlouho

Sport

Armádní soutěž

Dne 10.5 se naše škola zúčastnila armádní soutěže, bylo to již druhé kolo. První kolo se odehrávalo v každé škole zvlášť. Složili jsme 3 týmy o pěti členech a to Václav Šlauf, Matyáš Čivrný, Daniel Sláma, Dominik Šída a Kristýna Dolenská v týmu za 9. třídu, Jan Černohorský, Vladan Klíma, Roman Šmíd, Filip Holina a Anička Patočková za 8. třídu a za 7. třídu Kamil Nosál, Matěj Šimůnek, Patrik Rada, Jakub Pěnička a Ema Holohlavská. V prvním kole jsme soupeřili s Libštátem a Semily (Waldorfská škola). Oba dva týmy se nám podařilo porazit, a tak jsme postoupili do druhého kola, které se pořádalo v Hrádku nad Nisou v areálu Kristýna. Všechny týmy

běžely stejnou trať. Trať byla dlouhá 4 km a bylo na nás připravené různé stanoviště. První stanoviště byla střelba ze vzduchovky a hod granátem. Střelbu jsme si natrénovali už před závodem, a tak jsme ji zvládli v pohodě. Po chvíli běhu jsme byli zkoušeni z otázek o historii ČR. Na dalším stanovišti jsme měli poznávat města, řeky a okresy ve slepé mapě Libereckého kraje a hned po tom si nás vyzkoušeli ze značek na mapách. Už nás čekali jen dvě stanoviště a to byli přitahy na hrazdě a zdravotěda. Devátá třída se umístila na 7. místě a 8. třída na 14 místě z 20 týmu.

7. třída dopadla na 13 místě z 20 týmu. Závody se nám moc líbily a považujeme je za povedené.

Dopravní soutěž - Košťálov

Dne 23.5. se konala soutěž na dopravním hřišti v Košťálově, kde si týmy po čtyřech členech měly pokusit o vítězství v několika disciplínách. Disciplíny nebyly úplně jednoduché, obsahovalo to jízdu zručnosti, což byla překážková dráha, dále jízda dle bezpečnostních předpisů, testy o tom, co by měl vědět každý cyklista a zdravotěda. Oba naše týmy se s tím popraly velmi solidně, v mladší kategorii se tým ve složení Lucie Burgermeisterová, Lukáš Skrbek, Duštíra Vít a Karolína Čeleňáková umístil na 11. místě z 12. Tým starších ve složení Alena Dolenská, Roman Šmíd, Jan Černohorský a Kristýna Dolenská se umístili na překvapivém 3. místě z 11. a v kategorii jednotlivců zaujala Kristýna Dolenská ještě 2. místo. Celkově bylo příjemné, dobře zorganizované prostředí a s výsledky jsme více než spokojeni. Přejeme takové úspěchy a ještě lepší i do dalších ročníků.

Zima, zima, zima...

Letos v zimě jsme se setkali s takovou sněhovou nadílkou, jakou někteří z našich žáků nepamatují, a tu se snažily paní učitelky na prvním i druhém stupni náležitě využít. V hodinách tělocviku se děti z páté třídy věnovaly vyjížděním na běžkách a žáci z druhého stupně pak i sjezdovému lyžování. Paní učitelky z první a druhé třídy zorganizovaly pro zájemce i několik odpoledních výjezdů na běžkách.

Sedmákům se díky skvělým podmínkám podařilo absolvovat celý lyžařský kurs bez toho, aby museli za sněhem dojíždět, popřípadě rušit celodenní výlet, což nebývalo v minulých letech nijak výjimečné. Na organizaci lyžařského kursu se již po několikáté podílel náš bývalý žák Jiří Kučera z Roprachtic, za což mu patří velké poděkování.

Na konci lyžařské sezony se tak jako každý rok konaly školní závody. Za jejich přípravu děkujeme panu Pavlu Šaldovi a také rodičům, prarodičům i všem ostatním, kteří nám věnovali svůj čas, při závodech pomáhali a závodníky povzbuzovali. My jsme se letos na oplátku za jejich úsilí rozhodli dodat takový počet závodníků, za který bychom se nemuseli stydět, a proto byly školní závody pro žáky ze sedmého až devátého ročníku povinné. Všichni tito žáci absolvovali během školní docházky lyžařský kurs, kde prokázali svoji zdatnost a schopnost účastnit se sportovního klání. Aby mohli soutěžit skutečně všichni, závody probíhaly v dopoledních hodinách a nezasahovaly tak do mimoškolních aktivit žáků. Počet závodníků oproti předchozím rokům skutečně vzrostl. Závodů ve

sjezdu se účastnilo 77 dětí a 72 jich potom měřilo síly v běhu. Oba dva závody provázelo báječné slunečné počasí, které bylo odměnou těm, kteří se vydali bojovat o cenné kovy.

A zde jsou výsledky školních závodů.

Běh

<u>1. a 2. třída, děvčata (600 m volně)</u> 1. Horáčková Veronika 2. Pacholíková Anna 3. Paterová Michaela	<u>1. a 2. třída, chlapci (600 m volně)</u> 1. Roleček Antonín 2. Patera Štěpán 3. Havlíček Tomáš
<u>3. a 4. třída, děvčata (1000 m volně)</u> 1. Francová Karolína 2. Husarová Karla 3. Čumová Anita	<u>3. a 4. třída, chlapci (1000 m volně)</u> 1. Burgermeister Karel 2. Bartoň Metoděj Michael 3. Hloušek Filip
<u>5. třída, děvčata (1000 m volně)</u> 1. Ďoubalíková Natálie 2. Burgermeisterová Lucie 3. Holohlavská Anna	<u>5. třída, chlapci (1000 m volně)</u> 1. Volenec Matěj 2. Zemánek Lukáš
<u>6. a 7. třída, děvčata (1800 m volně)</u> 1. Holohlavská Ema 2. Šindelková Magdaléna 3. Števlíková Veronika	<u>6. a 7. třída, chlapci (1800 m volně)</u> 1. Šíkola Martin 2. Nosál Kamil 3. Šimůnek Matěj
<u>8. a 9. třída, děvčata (2000 m volně)</u> 1. Dolenská Kristýna 2. Dolenská Alena 3. Pastorková Pavla	<u>8. a 9. třída, chlapci (1800 m volně)</u> 1. Čivrný Matyáš 2. Chlum Matyáš 3. Šlauf Václav

Sjezd

<u>1. a 2. třída, děvčata</u> 1. Horáčková Veronika 2. Paterová Michaela	<u>1. a 2. třída, chlapci</u> 1. Roleček Antonín 2. Patera Štěpán 3. Havlíček Tomáš
--	--

<u>3. a 4. třída, děvčata</u> 1. Novotná Johana 2. Čumová Anita 3. Patočková Karolína	<u>3. a 4. třída, chlapci</u> 1. Šilhán Jan 2. Zemánek Vojtěch 3. Burgermeister Karel
<u>5. třída, děvčata</u> 1. Josífková Amálie 2. Ďoubalíková Natálie 3. Burgermeisterová Lucie	<u>5. třída, chlapci</u> 1. Bělonožník Štěpán 2. Duštíra Vít 3. Zemánek Lukáš
<u>6. a 7. třída, děvčata</u> 1. Holohlavská Ema 2. Budná Viktorie 3. Nechanická Kamila	<u>6. a 7. třída, chlapci</u> 1. Veselý Tomáš 2. Pěnička Jakub 3. Dvořák Matěj
<u>8. a 9. třída, děvčata</u> 1. Duštírová Tereza 2. Pastorková Pavla 3. Lupková Iveta	<u>8. a 9. třída, chlapci</u> 1. Sláma Daniel 2. Šlauf Václav 3. Šíkola Marek
<u>Snowboard</u> 1. Sláma Daniel 2. Šlauf Václav 3. Čivrný Matyáš	

Běžecské závody v Bedřichově

Dne 19.2. se naše škola rozhodla vydat na běžecské závody konané v Bedřichově. Vybrali jsme čtyři závodníky a jimi byli Vašek Šlauf, Matyáš Chlum, Matyáš Čivrný a Daniel Sláma. Bohužel Daniel na závody nedorazil, všichni z deváté třídy se zúčastnili krajského kola v běhu na lyžích školních družstev ASSK. Tento závod v Bedřichově vyhrál náš závodník a to Matyáš Čivrný na pětakilometrové trati klasickou technikou, Matyáš Chlum skončil na 6. místě. Protože i Václavovo umístění bylo velmi slušné, nezbyvá než litovat, že bez našeho čtvrtého závodníka jsme se nemohli zúčastnit v soutěži družstev, protože podle konečných výsledků by chlapci měli dobré vyhlídky i tam.

Závěr

Tak a je to tu, jste na konci posledního Větrníku napsaného námi a my jsme na konci další etapy našeho života. S naprostou jistotou můžeme říci, že i když jsme si na školu ne zrovna málokdy stěžovali, tak jsme zde prožili ty nejkrásnější chvíle v našem životě a nikdy na ně nezapomeneme. Nám už nezbývá než jen doufat, že se Vám toto číslo líbilo. Budoucím devátákům přejeme úspěšné přijímací zkoušky, nižším ročníkům ať si užívají zbylé roky na škole, učitelům pevné nervy a všem ostatním ty nejlepší prázdniny, nebo aspoň poklidné dny v práci.

Loučí se s Vámi,

9. ročník

Přejeme všem krásné prázdniny!!!